

Himalaja

Ob imenu se prepletata očaranje in mit: Himalaja, najvišje pogorje svetá. Njeni vrhovi so povezani s pojmi o daljavah in pustolovščinah: Mount Everest, Kangčendzenga, Lotse, Nanga Parbat. To so izzivi za alpiniste z vsega sveta, pa tudi magneti za vsakogar, ki ga zanimajo tuja ljudstva in kulture. Kdo si ne bi želel vsaj enkrat ogledati podobe v sneg odeatih gorskih velikanov in spoznati ljudi, ki živijo pod njimi in so od nekdaj z najtesnejšimi vezmi povezani z naravo in njenimi zakoni!

Ta knjiga Jürgena Winklerja, ki ima na 276 straneh ob besedilu še 252 barvnih fotografij, pregledno karto in dodatek in ki jo je izdala založba Bruckmann (stane pa kar 1388 avstrijskih šilingov), omogoča vsakemu bralcu in opazovalcu pogled v ta daljni svet: v njegovo zgodovino, njegovo geologijo, današnje življenje. Arhaične življenjske oblike so se v tamkajšnjih dolinah ohranile, nekatere od njih pa so tujci odkrili šele zadnja leta. Ladak, Zanskar, Nepal, Tibet, Sikim, Butan ter indijski ozemlji Jammu in Kašmir so v tem pogorju, ki se s Karakorumom na severozahodu povezuje v Veliko Himalajo.

Že samo tako številne dežele dajo nekakšen vtis o pestrosti pokrajini, o kulturah in življenjskih oblikah. Nekaj pa je vendarle vsem skupno: bogovi določajo življenjski ritem od rojstva do smrti. Stanovanja so v razponu od jamam podobnih bivališč prek hiš, poraslih s travo, do mogočnih samostanov, ki imajo v notranjosti pogosto spravljene dragocene zaklade. Ljudje živijo od trgovine, kmetijstva in živinoreje, pri čemer marsikje uporabljajo pradavna orodja. V nekaterih območjih pa je nasprotno zelo razvita umetna obrt, kjer se za nas Evropejce odpirajo nove razsežnosti.

Jürgen Winkler, med drugim tudi fotograf za reviji Geo in Merian, nam je odkril ta območja na strehi sveta, ki jih obiskuje že 20 let. Vsako leto je poskušal zbrati nove izkušnje in vtise, na teh potovanjih pa se je tudi večala zbirka njegovih slik, ko je hotel iz leta v leto izboljševati njihovo kakovost. Izbor najboljših motivov predstavlja ta knjiga, za katero je njihov avtor napisal tudi besedilo.

Gleitschirm (Jadrarno padalo)

Peter Donatsch, bivši šef za tisk pri Švicarskem planinskem klubu, ureja od leta 1988 novo revijo — za jadrarno padalstvo in gornišтво (alpinizem). Precej natančno ve, kaj naj na 64 bogato z ilustracijami opremljenih straneh vsaka dva meseca ponudi javnosti, ki jo zanima jadrarno

padalstvo v gorah in ki se navdušuje nad tem športom in prostočasovno dejavnostjo: sam je namreč tudi padalec in športni plezalec hkrati.

Vsekakor pridejo pri branju te revije na svoj račun predvsem bralci iz Zvezne republike Nemčije, Avstrije in Južne Tirolske — poleg bralcev iz Švice, saj na koncu koncev izhaja v tej državi. V zadnji od izišlih številki so opisane neštete možnosti za jadrarno padalstvo okrog Zugspitze, kjer je zdaj pravi eldorado za to dejavnost. Ob še drugih prispevkih čisto praktične športne vrednosti so v tej številki tudi opisi novosti, ki jih ponujajo v Zahodni Evropi za privrženca tega športa, in vrsta nasvetov s področja »padalske« medicine. Zanimarjen ni niti naravovarstveni vidik te dejavnosti. Gre, skratka, za specializirano revijo za alpiniste-jadrarne padalce, kakršne doslej niso imeli.

Posamezna številka revije stane 8,50 zahodnonemške marke, prednaročniška cena za tujino je 56 švicarskih frankov. Revijo je mogoče naročiti pri Gasser AG, Verlag M & T Helvetica, CH-7007 Chur.

društvene novice

Tonetu Boletu (1916—1990) v slovo

12. aprila letos smo na ljubljanskih Žalah pokopali Toneta Boleta. Ob grobu mu je spregovoril častni predsednik Planinske zveze Slovenije dr. Miha Potočnik:

»Poslavljam se od prijatelja Toneta v imenu številnih slovenskih planincev in prijateljev narave.

Ko je prva povojna leta služboval v Mariboru, se je vključil v tamkajšnjo planinsko družbo in začel obiskovati okoliške hribe. Potem pa je v teh letih, vse do letošnjega leta, prehodil nešteto slovenskih hribov in gora, vse od Kozjaka, Pohorja z znamenito Ribniško kočjo in njeno družbo Fanatikov, pa prek Smrekovca, Raduhe, Savinjskih in Kamniških Alp, Karavank, Julijskih Alp ter prek Nansa vse do Slivnice in Snežnika.

Med drugim je bil precej let tudi marljiv član Glavnega odbora Planinske zveze Slovenije, zaslužen zlasti pri zbiranju sredstev za planinske postojanke in pota. Pred 12 leti (avgusta 1978) smo skupaj na vrhu Triglava in v Bohinju praznovali dvestoletnico prvega vzpona »štirih srčnih mož« na našega »snežnikov Kranjskih siv'ga poglavarja«.

Vsakega drugega januarja smo se skupaj, leta in leta, povzpeli na Snežnik, se vsako leto udeležili konec marca pohoda na Porezen, pa potem v prvi po-